

ТЕРМІНИ АНАТОМІЇ ЛАТИНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Боброва М.О.

Науковий керівник: Берестова А.А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

masha5080444@gmail.com

Вступ. Анатомічні терміни є надважливою складовою у медичній сфері. Ці терміни міцно взаємопов'язані між собою, тому чим глибше володіємо знанням у латинській термінології, типології, морфології та етимології, тим легше сприймати нову інформацію, робити дослідження у галузі медицини та фізичної реабілітації. Знаючи способи творення латинських слів, їх закони перекладу на українську мову та їх походження, у нас з'являється можливість поглянути на інформацію з більш професійного та обізнаного рівня. Також є ймовірність побачити кореляцію, на перший погляд, здавалося би, між не взаємопов'язаними поняттями. Таким чином у нас поглиблюються знання та відповідно розширюється можливість в області, терміни якої ми вивчаємо. Саме такі аспекти розуміння інформації працюють на наше професійне впевнене благополуччя.

Мета дослідження. Поглибити знання в анатомічній термінології, перевірити наскільки знання латинізмів впливає на якість вивчення анатомії та, як слід вивчення біомеханічних процесів, дізнатися види термінів латинського походження, знайти кореляцію між анатомічними термінами.

Матеріали та методи. Використовували такі методи та матеріали, як аналіз наукової літератури, емпіричний аналіз даних, теоретичний метод дослідження. Під час дослідження була використана вітчизняна та зарубіжна наукова література для поглибленого вивчення теми.

Результати дослідження. У ході дослідження було проаналізовано та зроблено висновки, щодо термінології латинського походження. Також було прослідковано кореляцію між термінами.

Висновки. Підтвердились припущення про важливість знання походження термінів та латинської мови в цілому.

РЕЦЕПТ ЩАСТЯ У ТВОРЧОСТІ Г.С.СКОВОРОДИ

Боднарук В.І.

Науковий керівник: Хіріна Г.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

varyabodnaruk@gmail.com

Вступ. Григорій Сковорода, видатний український філософ-містик та поет XVIII ст., вважається одним із найяскравіших представників філософського класу Києво-Могилянської академії. Його творчість надихала і надалі надихає не лише філософів, а й всіх, хто прагнув знайти істину та щастя. Лейтмотивом творчості Г.С. Сковороди була філософія щастя, яка пронизує його твори та визначає його погляди на життя та існування людини.

Мета дослідження. Проаналізувати філософські концепції щастя, які присутні у творчості Г. Сковороди та вивчити вплив цих ідей на його творчий процес та погляди на життя.

Матеріали та методи. Філософські та літературні твори Г.С. Сковороди, біографічний, порівняльно-історичний методи. Об'єктом є творча спадщина Г.С. Сковороди, його цитати та афоризми, листування, філософська література. Основним методом досліджень був аналіз джерел інформації пов'язаних з даною темою та порівняння поглядів Сковороди з іншими філософськими течіями чи представниками того часу.

Результати дослідження. Сковорода вважав, що щастя – це найвища мета існування людини, яка полягає в досягненні глибокого, внутрішнього щастя, яке не залежить від зовнішніх обставин і матеріальних благ. Він визнавав, що зовнішні речі можуть приносити тимчасове задоволення, але справжнє щастя може бути знайдене лише в самому собі, у внутрішньому світі людини. Ці ідеї можна прослідкувати у відомому афоризмі філософа: «Шукаємо щастя по країнах, століттях, а воно скрізь і завжди з нами; як риба в воді, так і ми в ньому, і воно біля нас шукає нас самих. Нема його ніде від того, що воно скрізь. Воно схоже до сонячного саява – відхили лише вхід у душу свою».

Одним із ключових аспектів філософії щастя у творчості Сковороди був розвиток духовного росту та самопізнання. Він вірив, що людина повинна звертати увагу на своє внутрішнє життя, ще можна сказати на «душевний мир», розвивати свою душу та долати внутрішні конфлікти та суперечності. Тільки через самопізнання та духовний розвиток людина може знайти справжнє щастя. Хочу привести у приклад один із найвідоміших творів Григорія Сковороди «Розмова п'яти подорожніх про істинне щастя у житті» з його невеличким уривком: «Про все потрібне для течії днів наших промишляймо, але найперше дбання наше хай буде про мир душевний, тобто про життя, здоров'я і про спасіння його».

Сковорода також підкреслював важливість моральності та етики в досягненні щастя. Він вважав, що лише той, хто живе відповідно до моральних принципів, може досягти справжнього щастя. Він вчив, що справедливість, добро, істинність та чесність є основними цінностями, які повинні керувати життям людини.

Григорій Сковорода приділяв велику увагу концепції «сродної» праці, вважаючи, що справжнє щастя людини знаходиться в зайнятті справою, яка відповідає її уподобанням та здібностям. За його переконаннями, лише тоді, коли людина реалізує своє покликання в праці, вона не лише приносить користь суспільству, але і сама відчуває значне покращення свого самопочуття. Цю ідею він втілював у багатьох своїх творах, зокрема у байках.

На прикладі таких байок, як «Бджола та Шершень», «Зозуля та Дрізд», «Дві Курки», Сковорода стверджував, що праця є сенсом життя, ключем до досягнення щастя та невіддільною природною потребою. Крім того, він вважав, що щастя полягає у доброті, у гармонії з навколишнім світом та у чесному способі життя. Сковорода стверджував, що істинно щасливим може відчувати себе лише той, «хто має совість, як чистий кришталь».

Висновки. Отже, можна сказати, що філософія щастя була центральним лейтмотивом творчості Г.С. Сковороди. Він наголошував на важливості духовного росту, самопізнання, моральності та внутрішньої гармонії у досягненні справжнього щастя. Його творчість залишається актуальною і сьогодні, надихаючи людей на пошук істини та щастя у власному житті.